

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Hirdetési díjak:

egy 30 négyzetű cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásánál 30 kr.

Nyiltéri cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

Hivatalos óra: d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 50 kr.

Községeknek egész évre előfizetve 5 frt.

Ipari raktárszövetkezetek.

Ismét egy újabb eszme, de több mint csak pusztá elmélet, egy a l a p s z a b á l y tervezet került napirendre iparosaink szomorú helyzetének javítása érdekében.

Sok szép és hangzatos szavak emelkedtek az időrendjén nálunk az ipar ügyének támogatására. Most az iparosokat lelkesítőleg buzdíták közhasznú pályájukon a fokozatos előhaladásra; majd a közönséget pártolására midőn a hozandó áldozattal is azt támogatni sürgették.

De mindezek mellett maguknak az iparosoknak sorsa nem javult, sőt ellenkezőleg anyagi helyzetük naponként mostohább, nem mondjuk, hogy elhordozhatlan.

Nem akarjuk itt azon különböző okokat kutatni és felhozni, melyek e válságos helyzetet megteremtették, hanem csak futólagosan kívánjuk ismertetni azon intézkedést, melyet a munkában ki nem fáradó kereskedelmi miniszter Baross Gábor kezdeményez az iparosok érdekében.

Baros Gábor miniszternek ismeretesei nagyszabású kezdeményezései és ténykedései, ki mindenek felett a gyakorlat embere s mindenben a biztos és közel sirkernek feltételeit keresi és tartja maga előtt.

Ily szempontból indul ki az az „alap-szabály-tervezet“, mely az ipari raktárszövetkezetek felállítására vonatkozik. Ugyanis iparosainknak jelenleg legnagyobb baja az, hogy készített iparcikkeiket nem tudják eladni, nincs kelendőségük. És ez a

pangás az, a mi mind szellemi mind anyagi gyarapodásukat korlátozza s akadályozza.

És épen a nevezett tervezettel azt óhajtja, hogy az iparos azon helyzetbe jöj-jön, a melyben nem lenne kénytelen munkáját időszakonként abba hagyni, munkáit a bizonytalanságnak kitenni, munkáját elvesztegetni s végre munkakedvét is elveszteni, hanem hogy folytonosan munkálhasson s munkáját értékesíthesse. S épen ezen a bajon az ipari raktárszövetkezetek felállítása által kíván segíteni.

Az ily raktárszövetkezetek tagjai maguk az iparosok lévén, bizalommal, megnyugvással fordulhatnak a szövetkezetekhez, hogy munkájukra előleget kapjanak, míg viszont a szövetkezet után könnyebben juthatnának megbízásokhoz s általában az ily szövetkezetek után könnyebben részesülhetnének a közönség pártolásában s azon engedélyben és támogatásban, a melyre jelenleg szükségük van. Ilyenek például az olcsó pénz, olcsó vagy tán épen ingyen nyerhető munkagépek, kedvezményezett vasúti szállítások, állami megrendelések, sat.

Ezen raktárszövetkezetek számára a főbb vonalaiban tervezetet is készített s azt az országos ipartanács által megvitattatván, az a felhívással küldte meg az iparkamarának, hogy ez alapon igyekezzenek az iparosokat ilyen szövetkezet alapítására rábírni s egyuttal kilátásba helyezte, hogy e szövetkezeteket mind a megalakulásnál, mind azután kiváló figyelemben és támogatásban részesíteti.

Az ipari raktár-szövetkezet célja a tervezet szerint tagjai termelés- és hitelképes-ségének közös gazdálkodás és hitelnyújtás után való előmozdítása, olyformán, hogy a szövetkezet a tagok által előállított, a mindennapi szükséglethez tartozó iparcikkeket átvesszi, azokat közös raktárba elhelyezi, azokra értékük $\frac{2}{3}$ része erejéig előleget nyújt és az az átvett és elhelyezett árukat bizománnyképpen úgy a belföldön, mint esetleg a külföldön eladja.

A szövetkezet tagja lehet minden önálló iparos, ki egy vagy több üzletrész befizetésre magát kötelezi. Egy üzletrész 25 frtból áll, mely egy forintot havi részletben fizetendő be.

A szövetkezet megalakul, mielőleg legalább 500 üzletrész alá lesz írva.

És ezen tervezet érdemes iparosaink bővebb megfontolásra, mert bár áldozattal is elérhető könnyű módot nyujtana arra, hogy a maguk erején segítsenek olyan bajaikon, melyek munkásságukat akadályozzák s háztartásukat súlyossá teszik.

Nemcsak külföldön, de hazánkban is vannak már tényleges példák arra, hogy ily szövetkezetek létesíthetők és a legáldásosabban működnek.

Mi úgy tudjuk, hogy a szomszéd Beszterce városában már rég alakult s eredménydusan működik ily szövetkezet; városunk iparosai saját érdekükben onnan könnyen szerezhetnének a tapasztalatok által kipróbált tájékozást és szervező utasítást.

„A Szolnok-Doboka” tárczája.

Hervadt lombok.

Ezt a kerek erdőt járom én.

A verőfényes őszi nap megaranyozza a szárazas tölgyek sárguló lombjait. A langyos déli szellő utnak indul s melengető csókját hinti az elterülő tájra, melyen a hervatagság melánoliája s a multnak emléke borong.

Milyen különös értelmű szó ez a: mult.

Hazája az örökkévalóság, egy csodás birodalom, mely sohasem létezik, mégis mindig él, egy hódító, ki mindent magával visz, ifjúságot, vagyont, boldogságot, — de szenvedést is.

Egy sűrű szemfödél, mely jót, roszt betakar, mint a fa alá hullott száraz levél, mely előbb koronáját ékesíté a fának, majd puha ágyat vetett a hernyónak; s a szelid zöld levél, mely rejtekhelyül szolgált a párját csalogató madárnak, a földön hever, mint a puha lom, betakarni a szendergő föld rideg porát. S miképen a hervadás betakarja az örökzöldnek vélt virányt, azonképen elfödi a mult emlékek sokasága az élet örömeit.

A ki a bércek házájából letekint a csendes völgyre, látja a hervadás szörnyű munkáját, a kihalt életet, a pihenő földet, mely csak azért nem látszik kihaltnak, mert álmában képeket lát; kaczerkodik a nap fősvény sugarával, a felszálló köddel. Varju beszéd, ritka kolomp, egy csomó foszlány az, a mi nekünk mult emlékeit felidézi.

Elmult a nyár; viselni kellett a tűrhetetlen hőséget Reamur szerint, átkellett izadni naponta 2 inget Celsius szerint és áthánykolodni az éjszakát Fahrenheit szerint, mindezeket a torturákat pedig alig enyhítette a nyakkendő nélküli ös állapot.

Hanem mikor az ég utolsó donáját elzengé s a mindenséget megrázkodtatá, a természet magába szállt, elmondá az „oremust“ zöld egyenruháját, mintha vezekelni készülné, szürke csuhával váltotta fel, melyet nemsokára fehér szemfödél fog borítani.

Mintha csak a kék ég fekete pontjai volnának azok a károgó, éhes megvedlett madarak, magasra szállnak.

Kár, kár! kiáltják s madárszörrel körülönnöt orrlyukaik kitágulnak, csókás szemük kimered, úgy szagolnak és röpülnek pontról, pontra, a hol a mult egy sovány kőzetet dobott a földre. A jobb napokban le lelegették róla a kövérséget, az üreget kikotorták, most már csak a csont maradt meg, az ingerlékeny gyomor nem hagy békét, a varju szem sovány remény fejében beléukkint mind a két üregen, csörével megpiszkálja s odább löki, gondolva magában: Vanitás vánitátum.

Csontjára száradt bőrrel, őszecsombékosodott szörrel, lábaközé kunkorított farkkal és magasra emelt órral tekereg a sehonai kuvasz, majd trabba erőlteti lábait, mert szörnyen ingerli gyomrát — a multak emléke.

Ezt a kerek erdőt járom én.

Mert a harang bús kongását szárnyára veszi a reggeli szél és siet elzokogni az erdőnek, hogy a szivnek a tavasznak halottja van. S a vén erdő

megérti a gyászt, a tölgy megrázza vén fejét s mély zugással zokog a gyász felett.

Mert most te vagy csak állandó, hervadás! Állandó és hideg, mint a magas Cibles, melynek hótakart tetője már kora ősszel a jelen arcába vágja hideg szelét, állandó mint a kékelő M á t r a, mely éjszakai N o g r á d magas bércein felül a felhők közé emeli magas fejét. Állandó mint a D u n a, mely hatalmas ezüst szalag gyanánt kanyarog keleten, mint az öreg Somlyó alatti síkság, melyen nyolcz század előtt annyi vitéze életét és koronáját hagyta a rokon — vért ontó Salamon, Géza és szent László ellen vívott csatájában.

Olyan jól esik néha visszaköltözni a multba, mert a multnak percei a miénkek voltak, de a jövő perc t a l á n sohasem lesz a miénk.

Emlékszel? midőn a munkától kifáradva ölembe dőlél, világos kék szemeid csöndesen lecsukódtak, mintha leszámoltál volna a küzdelem sötét munkájával, boldog álomra szenderült egész valód, csak a sziv dobogott mélyen, érzésteljesen.

Emlékszel midőn a nyár csöndes alkonyán az erdő szélén virágot szedtünk; a nap jól végezve munkáját a hegy mögé bujt s annak ormán kibibor színre festé az eget, a szellő búcsut vett a lombtól és sietett le a völgybe, hol szabad az út, nyitott a tér. Minden elnémult, csak a sziv zenéje szólott. Majd letelepedtünk s hallgattuk a csodálatos zenét, melynek hangjai az égben születnek, de a szivben visszhangzanak.

Emlékszel?

Ez is elmult. — Valjon lesz-e még a szivnek boldog ujjá ébredése?

Halottak napján.

Az évnek egy napja van, midőn jelképileg is leszokta róni a keresztény világ a hála és szeretet adóját azok irányában, kik a sötét sirok mélyén aluszszák álmaikat.

Az emlékezet világa fellobog s fényénél vissza szállanak a multba, eszünkbe jutnak a boldogító percek, midőn azok, kiket most fekete hantok fednek az élők sorában valának s a pótolhatatlan szív melegét áraszták irányukban, azt a meleget, melyet a fizikai élet nem nyújthat, emelkedjék bár a tudomány az egekig fel.

A magyar nemzet miután e hazát elfoglalta első volt azok közt, kik a keresztény vallás boldogító és megnyugtató tanát elfogadták, s bár irtó háborúk keletkeztek az igaz hit meghonosítása érdekében, győzött a szent eszme s megtanulta a nemzet a keresztény vallás filozófiáját, mely a világ összes törvényeinek morális alapját képezte.

Megtanulta tisztelni az ősök emlékét, mert tudta, hogy az által tette buzditja azokat, kik egykor szintén a multnak emberei lesznek.

E napon ünnepet ülni nemcsak a köteles hála parancsolja, hanem az a tudat is, hogy nagy tettekre csak az képes, ki a multnak magasztos eszméit tiszteli, mert azokban leli gáranciáját a jövő nagy eszmék iránti lelkesedés.

Ennek nyitunk tért ma e lap hasábján.

S itt első sorban rójuk le a kegyeletet nemzetünk azon hősei iránt, kik életük utolsó percéig, a szív legvégső dobbanásáig a haza szent nevét tisztelik.

Negyvenegy év óta vannak a nemzet nagy hősei a vértanúság hallatlan dicsőségétől övezve, s ha a nemzet késett is a hála leróvásának külső jelét adni, de nem mulasztotta el.

Sötét éj borongott jó ideig a nyugvó táj felett, volt idő midőn a fájdalom zokogását is el kellett fojtani, de hála a nemzet nagy embereinek, hogy a szabadság nagy eszméjének szóban és írásban tért nyitottak.

A nemzet érző szíve nem szakadt meg a szenvedés hosszú éjszakáján, az elvesztet remények nyomán kizöldült a fű s feljöttek a csillagok az égre.

Nincsen elmulás. Az eszme örök, bajnokai halhatatlanok.

Az emberiség martirjainak sorát maga a nagy apostol nyitja meg s az ő tragikus sorsának tanúságaként a testet meg lehet ölteni, de az eszmét nem.

Rójuk le hálánkat a nemzet azon nagy férfai iránt, ki a multban a politikai nemzet sorsát intézik, mert habár a mód nem is volt mindig célravezető, de a szent meggyőződés sohasem hiányzott s a babér melyet dicsőségek aratott, ma a nemzetet ékesíti.

Ezt a kerek erdőt járom én.

S ha elhangzott a madárdal, mely az erdei lég balsamát bűvös légkörével betöltte, ha megsárgult a lomb, mely gyönyörű zöldjével az erdő szőnyeg sátorát képezte, mi marad egyéb a hervadásnál. — A történelem öreg betűi ép úgy elmosódnak idővel mint a boldog idők gyorsröptű perczei.

A Fárások ereje, a Cesarok hatalma, Robespierre, Danton, Marat s a forradalom rémképei bár világelforgató eszméik megvalósultak, a hervadás leple alá kerültek, épen úgy, mint hadverő Huuyadi. Nem, ő nem mult el, mert hátrahagyta nemzetének Mátyást az igazságot, kinek emléke nem a legendákban, hanem egy hatalmas nemzet szíve és elméjében örökké élni fog.

Szép vagy oh Ősz! Szép vagy hideg szellődel, mely pirosra festi az arczot és életvidor színt ad nekünk, szép vagy sárga leveleiddel, mert hozzá szoktatod lelkünket az elmulás törvényszerű eszméjéhez. Rideg vagy, mint az élet viharában megedzett ember, kinek méltóságán átszillan a szeretet melengető sugara.

Szép vagy oh Ősz, ha megszólaltatod zúgó szeleid hozsánáját s boldogok kik szürke fellegeid úzását nyugodtan nézik, kiknek nem dobban meg szívök a multnak fájó emlékein és a kik hiszik a tavasz boldog ujjá ébredést.

Én hiszem.

V. D.

S rójuk le hálánkat elődeink és véreink iránt, kik a lélek megtestesülésének első pillanatában érettünk örömkönyveket sirtak, kik bölcsőnket ringatták és szeretetök melegét irányunkban kiáraszták.

Sok köny hull ma a sirra. De jobban meg-siratja az ég a multak emlékét, midőn dér — harmatot küld a földre, melege nincs, de millió csepje gyönyörűen ragyog a haldokló természet sárga birodalmán.

Az élet ölelkezik a halállal. Nincs megsemmisülés.

V.

A körjegyzők értekezlete.

A községi szabályrendelet-tervezetek tárgyalását tartották meg folyó hó 25-dikén Deesen, a megyeház tanácskozási termében a megyebeli körjegyzők; mely értekezleten, bár szokatlan szép számban jelentek meg az érdeklődő körjegyzők, de még sem olyanban, hogy a közügyek iránti érdeklődés közönyössége általánosságban elmondható ne legyen. Dicséretére válik az érdeklődés azoknak, a kik megjelentek.

A kiküldve volt bizottsági elnök s egyúttal előadó által előterjesztett javaslat, az alispán által bíráltatván meg alaposabban minden intézkedéseiben, s ezen „kemény“ bírálat okozta, hogy a javaslatba felvett rendelkezések több egyharmadánál teljesen töröltettek; a megmaradtak pedig némely intézkedéseiben történt módosításokkal lettek elfogadva. Ugyanis az előadói tervezet magában foglalta: a járási közgyám, körorvos, körállatorvos és a „járási főerdész“ czímmel felruházott erdőtiszték választására vonatkozó némely, különben fennálló intézkedéseket is; ezeknek viszonyai, jogai és kötelességeiket; a körorvos és körállatorvos napi, fuvar és gyógykezelési díjaik meghatározását azon elvből kiindulva, hogy illetők a községek által választatnak, a községek fizetik s fegyelmi tekintetben is a községi törvény rendelkezései alá tartoznak, s mint ilyenek községi tisztviselők is. Mivel azonban mind ezen községi viszonyait szabályozó megyei szabályrendeletek is állanak érvényben, ezen községek feletti intézkedés, a tervezetekből teljesen kihagyattak, illetőleg a járási közgyámok és körorvosok kizárólag mint képviselőtestületi tagok lettek felvéve.

Nem csekély lehangoltatást szült azonban a körjegyzők között azon körülmény, hogy a segédjegyzőknek, tervezet szerint czélzott eddigi választási rendszerek, a községi törvény 67. §-ával szemben megváltoztatható nem volt, mivel ezen községek rendszerezése alispáni hatáskörbe esvén s így azok szervezése felett „segédjegyzői“ czímen a községi szabályrendeletek nem intézkedhetnek. Egy körülmény lett volna lehetséges, hogy azok „írnoki“ rangra szállitassanak le, de ezen intézkedés szintén lehetetlennek látszott, mivel a segédjegyzői intézmény eltörlése az alispán jogkörébe tartozván, s a mig az meg nem történék, más intézkedés nem tehető.

Az előadói javaslatban foglat tanácskozási ügyrend igen csekély módosításokkal lett elfogadva. A községi illetőség kötelekebe való felvételért meghatározandó díjakról szerkesztett tervezet helyett azonban a vármegyei alispán által a községekkel közölt minta találatot megfelelőbbnek.

Hogy a most, további illetékes elbánnás alapjául helyeseknek elfogadott tervezetek a további tárgyalásokon akadálytalanul fognak keresztül vitethetni, biztosítékot nyújt azon körülmény, hogy azok az alispáni előleges bírálattal teljesen összhangba hozattak; s ezen felül, hogy azok valamely törvény vagy megyei szabályrendeletek intézkedéseibe továbbra se ütközzenek, az értekezleten való részvételre Bárdy György megyei főjegyző is felkérve lett a körjegyzők testülete által, ki szíves is volt az értekezleten mindvégig jelen lenni s az egyes rendelkezésekre vonatkozó észrevételeit megtenni. Itt szükségesnek véljük megjegyezni, hogy a községi szabályrendeletek a képviselő testületek által történt letárgyolásuk után 30 napon belül (felebezési határidőn) felsőbb helyre nem terjeszthetők, ne hogy ezen alaki hiány miatt azoknak a visszaküldetését vonja maga után; e szerint pedig a községi szabályrendeletek december hó első fele előtt már nem terjeszthetők jóváhagyás alá.

Némely körjegyzők részéről történtek ez alkalommal olyan felszólalások is, melyek ha nem is képezték ezen értekezlet tárgyát, mindazonáltal némi tájékozást nyújtandó feljegyezzük.

Azon alispáni rendelet okozta nehézségekről tételt említés, melylyel minden a község részéről postán továbbítandó pénzküldemény kísérfő iratának a főbíró és jegyző aláírása mellett rendeltetett kezelendőknék. Ezen kívül az is elrendelve volt, hogy midőn az ilyen pénzek az alispánnak küldetnek be: a főszolgabíróhoz teendő jelentés, valamint megfordítva is a teendő jelentések „előjáróságilag“ tétessenek t. i. főbíró és jegyző aláírása alatt.

Tudomásunk szerint ezen rendelkezés utóbbi intézkedése, t. i. hogy a pénzt nem kísérfő jelentések „előjárósági“ aláírás nélkül, tehát csak a körjegyző aláírásával ellátva tehetők: utólagosan megengedettett az alispán által, mivel törvény és szabályrendeletbe csakugyan nem ütközik. Ennek dacára a megye, talán két járása területén még mindig kötelezővé van fenntartva, hogy minden pénznélküli jelentések, s ezek között a havi és időszaki, tehát az egész keret nevében tett jelentések az összes községi bírák aláírásával is terjesztessenek elő, a mit pedig most már egészen mellőzhetőnek tartunk.

Egy körjegyző.

Szinészet.

A magyar színészet a napokban ünnepelte meg fennállásának századik évfordulóját. A ki a színészet ügyét figyelemmel kíséri, az bár nem vonhatja meg attól azon vívmányokat, melyeket egy évszázad alatt megteremtett, mindazonáltal kénytelen beismerni, hogy rosszabb körülmények közt a magyar színészet még a cenzura sötét napjaiban, a Bach korszakban sem tengődött mint ma, főleg a vidéki színészet.

Szerényen, meghuzodva jobban világított a honszerelem lángjával, mint ma a gigerli világban a csillárok fénye mellett.

Mi is volt a magyar színészet? Egy fényes tükör, mely a nemzet nyelvében élő kincsek halmozát tárta fel a szemlélő előtt. Maga volt a tiszta önzetlen hazafiság, nemcsak szóval, de tettel is.

Ki ne emlékezne a multa?

„Mindnyájunknak el kell menni!“ S be sem várva, hogy még egyszer ijenjen, elmentek mind.

A költő letette a pennát s a fegyverek zöreje közt zengé a csatadalt; a tudós becsapta könyvét, a földmives ott hagyta az ekét, az iparos kalapácsát.

Thália papjai is az úton hagyák Thespis szekerét. A kedélyes apa, az intrikus, a hős szerelmes, a bon-vivant, sőt még a sűgő is fegyvert ragadott, eldobta a színes papírral bevont fakardot s kezébe véve az aczél pengét, sietett a haza színpadára, oda, hol nemcsak babér, de még vér-rózsák is teremnek.

Mikor aztán sok felvonás után vége volt a tragédiának, lassanként haza vánszorogtak azok, kiket nem söpört el a vihar.

A kétségbeesés téltlenségbe sülyesztette a nemzetet, költő lantja elnémult, a tudós könyveit ellepte a por s a fényes pengén rozsdavirág évdött.

Thália papjai az elsők között voltak, a kik ébredezni kezdetek, mert a színpad lehetett első sorban az, mely az elalélt nemzetben a lelket felébreszteti és az elcsüggedéstől megóvni képes volt. A helyzet virágozni kezdett, hova tovább mind jobb napok jöttek, s a hol egy zsúpos fedelű csürben vagy a koresma szobában színpadot emeltek, volt zsúfolás, ember-ember hátán állott, volt taps és meglegedés bőven. Az anyagi helyzet is virágzó volt, ha nem is volt sok pénz, de volt barátság és elemozsía bőven, éhező színészt nem igen ismertek.

S ma midőn 100 éves jubileumokat ülünk, midőn Tháliának bársony székes templomot építünk, folytonos bukás, folytonos vergődés, a tengélet legalsóbb fokát kell tapasztalnunk, anyagi küzdést és nélkülözést akkorát a minőt még a napszámos sem érez, mert ennek nincsenek igényei. S mindez miért van? Mert a közönség kevés, az anyagi viszonyok roszak, az igények fejlettek, a vidéki színészet nincs rendezve. Ezt a tengődést évről évre végig kell hogy nézze a kö-

zónség, és nézi tétlenül, mert nem segíthet a bajon.

Ha már sehogy se lehet a színészet ügyét nyélbe ütni, legalább ne rontsuk annak hírnevét.

A közönséget nem lehet vadászni, 100 forinttal nem lehet 1000 forintos paripát venni, ha nem elég nekünk egy harmadrendű társaság, hát akkor pihentessük egy időre, jobb időnkig a muzsát, várjunk addig, míg a színházunk ügye jobbra fordul, míg a színészetet rendezni fogják s ne a közönségben keressük a hibát, hanem tegyünk a törvényhozás előtt lépéseket, hogy egyszer vége legyen annak a kinnak, melyet jó érzelmű hazafi és színésznek egyaránt szenvednie kell az erkölcsi és anyagi romlás látásán.

Pártoljuk a magyar színészetet még egy pár hétig, hogy kötelezettségüknek eleget tehesse.

Szót emeltünk többször, hogy kiváló reper-toár mellett is 20—30 előadás elég egy időszakban, az bizonyára jól sikerülne, azután más városban kell szerencsét próbálni, de jött is csak rövid ideig. Hónapokra terjedő időszakra szó sem lehet.

Gerőfi szintársulata, hogy a megélhetést magának némileg biztosíthassa, a múlt héten felváltva Deésen és Szamosújvárt játszodatta szintársulatát, de miként halljuk oda át a szomszéd-ban is gyengén virul a babér, kevés a közönség, nálunk éppen üres házak előtt folynak az előadások.

Kiemelkedőnek tartjuk a f. hó 30-iki előadást, a mikor a Két Ranczau vagy a testvérgyűlölet vagy pedig a szerelem mint békéltető eszköz című darab került színre. Ranczau Jean szerepe művészi alkotás s olyan ember kell a gátra, a ki szerepéből tanulmányt csinál. A színész erejét annyira igénybe veszi, hogy nagy színművésznünk Szigeti egy Ranczau előadás után hetekig volt kénytelen az ágyat őrizni. Gerőfi bizonyára nem vette olyan komolyan a dolgot, hogy belebetegedjék, nem is kívánja ezt tőle senki; nem rendelkezik ugyan azon hanyaggal mely alkalmas arra, hogy a szív és lélekben végbenő viharral tombolni és az elcsendesülés állapotát eol hárfával kísélni bírja, mindazonáltal a helyzetek helyes felfogásánál fogva igen ügyesen megalakította a dolgot s a hatásos jeleneteket érvényre emelte. Ennek tulajdonítható, hogy a közönség nagyobb jeleneteit nemcsak hogy élénken megtapsolta, hanem még a lámpák elé is hívta és színről-színre megnézte.

A másik Ranczaut Ferenczy Béla játszodta meg jó sikerrel. Neki már olyan organuma van, hogyha a Béla hegyen elkiáltána magát nemcsak a nap, hanem József is megállana. Ezzel a hanganyaggal egy kissé pazarul bánt, azt hittük, hogy nemcsak bátyjára, hanem reánk is haragszik „azért a rétért.”

Florence tutyi-mutyi szerepében Fehérvári lépett fel, alakítása ellen nem lehet kifogást tenni, Kovács mint Jaques fia szintén jó volt, Gerőfiné mint Luis sok ügyességgel játszott, kár hogy a hangjára fátyol borult s így az érzelmeteljesebb kifejezések nem juthattak eléggé érvényre. A közönség sikerült jeleneteiért őt is megtapsolta. Az egész előadás összevágó volt, melyhez hasonlókat hogy ne kívánnak, arról szó sincs.

VEGYESEK.

— **Halottak napja.** Komor időjárás uralkodott a héten, méltó koronát tett reá halottak napjának előestéje. Még volt egy-egy elkésett falevél, egy-egy virágszál, mely a szűköske melegnek örvideni tudott, még járt egy kis langyos szellő, mely a rideg homályos ködöt osztlatni akarta; de halottak napjával már csak pusztulást, a föld hosszú pihenését lehet várni. Tegnap kirakatokban, piacon s átrákban a halotti koszorúk képezték a kereslet tárgyát; mindenki vett, vásárolt, vitte és cipelte a maga módja szerint a halotti emléket oda ki a temetőbe, ki nek a hol a gyászvirága pihen. Este kigyuladtak a gyertyák, mécsesek és lámpák s a város fölött őrt álló két hegy, a nagy temető és rózsahegy ezer lánggal világított be a sötét éjszakába. Sok fájó emlék húzódhatót végig az emberi kebleken és sok köny hullhatott a kisirt szemekből. Aztán megszűnt a járás kelés, a gyertya lángja mind

halványabb lett, a sötétség és siri csend átvette birodalmát.

Változó időjárás. A lejárt hét napjaiban az év négy szaka csaknem képviselve volt. Ugyanis a múlt szombati havazás következtében hétfő és keddi téliessen nézett ki, szerdán már a kitisztult láthatárra a nap sugarai nyáriás hősséggel ragyogtak, szerdán összesen elborult a közbe-közbe most esett majd kitisztult, különben a légkör, köd és vízpárákkal telve, esőre enged következtetni.

— **Hetivásár.** A közelebbi hetivásár nagyon népszerű volt. A zöldség minden neme bőven volt a piacon, a káposztának minőség szerént 2—4 frt volt száza. A gabna neműek közt a szép zab 70 kron is kelt, a buza 1 frt 40—60 kr, törökbuza 90—1 frt 10 kron. A szárnyas állatoknak mérsékelt ára volt, tojás 4 drb 10 kr. A barompiaczon kevés élénkség volt, az iparosoknak gyenge kereslete, általános lévén a pénzsűke miatt a panasz.

— **Tanügyi értesítés.** A megyei tanítótestület „deési fiókkör” tagjaival tudatom tisztelettel, hogy a f. év november hó 8-ára hirdetett közgyűlés: nem lesz megtartva. Tagtársi szíves üdvözléssel. Deés 1890. október hó 31. Budai Elek fiókköri elnök.

— **A deési ifjuság** az Emke deésvárosi fiókpénztára javára 1890. év november hó 8-án az Angol szálloda nagytermében zártkörű körestélyt rendez.

— **Ma, vasárnap 2-án** lesz Kovács Sándor a körünkbe mulató szintársulat ez elsőrendű tagjának jutalomjátéka — mely alkalommal Bartháné Nagy Róza urhölgy a jutalmazandó iránti szíveségből közreműködik, Felhő Klári népszínműben Viola Éva szerepét adva. A körünkben előnyösen ismert műkedvelőnőt — valamint a jutalmazandót a színpártoló közönség figyelmébe ajánljuk.

— **Szamosújvári hírek.** Az Armenia megjelent novemberi füzetében olvassuk, hogy a városi képviselő letárgyalta a jövő évi költségvetést. E tárgynál örömmel jegyezzük fel azt, hogy valamint ezelőtt nem volt, most sincs deficit. Még 57 frt pénztári maradvány mutatkozik, pedig a lakosság községi pótdót nem fizet, és a város nemcsak él évről-évre, hanem épül, szépül, buzog a szép, jó és igaz eszméiért, iskolákat tart fenn, áldoz hazafias czélokért, pártolja az irodalmat és művészetet, segítyezi a szegény tanulókat, gyámolítja az ügyefogyottakat. — **Gerőfi Andor 27.** adta elő ott az első magyar színműíró, az örmény eredetű Simai Kristóf „Igazházi” című művét.

— **A vallás- és közoktatásügyi miniszter** két helyiséget vett meg a piacon a helybeli gör. kath. püspökség számára. A Bárány-féle házas telekért adott 22,500 frtot, a Pap Todor-féle házas telket pedig 9,800 frton vette meg. A kérdés ezzel el van dölve; a püspökség marad állandóan Szamosújvárt.

— **Árverés.** A helyi zálogüzletben, a lejáratuk daczára ki nem váltott zálogtárgyak, f. évi november hó 18-án elárvereztetnek — mire az illetőket saját érdekükben figyelmeztetjük.

— **Gyászhir.** Jakabovics Imre köztisztviselőben álló gyógyszerészt nagy csapás érte. Édes anyja öz. Jakabovics Antalné rövid szenvedés után kimult. Fiát távirati uton hívták az édes anyja koporsójához. Legyen a pótolhatlan édes anyának könnyű a hant és fiának sok vigasztalás!

— **Az egyenes adók a jövő évben.** Az egyenes adók a jövő évi kivetésének eredménye 3,313,000 forinttal magasabb összeget mutat fel az idei kivetési eredményeknél. Ebből a többletből 1,100,000 mint a harmadik osztályu kereseti adóra esik, melynek kivetési összegeiből ha még le is szállítanak valamit a felszólamlási bizottságok, mindenesetre közel egy millió forinttal emelkedni fog a harmad osztályu kereseti adó kivetése.

— **Munkások védelme.** A kereskedelemügyi miniszter a képviselőház elé terjesztette a gyári munkások betegség biztosítására vonatkozó törvényjavaslatot, melylyel az állam ez osztály gyámjává lesz. Erre vonatkozólag felhozzák, hogy a munkás aligha szívesen látná, midőn heti béreéből levonást eszközölnek és a munkaadó sem fog szívesen hozzájárulni a betegpénztári alap emeléséhez, mert joggal vetheti fel a kérdést: miért nem adózik ugyan ily célra a mezőgazdasági munkaadó, miért nem biztosítja a kereskedő segédeit betegség esetére és miért csak a

gyári munkás az állam gyámoltja és a gyáros egy uj, más által nem teljesítettendő adó fizetője? Nemokára be fog terjesztetni a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó törvényjavaslat is, mely korlátozni fogja az ipari munkát.

— **A bécsi kiállítás** ünepélyes berekesztése e hó 30-án megtörtént. A tárlatot sűrűn látogatták, a király ő felsége újra közel három óráig időzött ott. Hosszasabban szemlélte a magyar kiállítást, megnézve a dohánygyűjteményeket, a magyar földművelésügyi miniszterium által kiállított gyapjút, selymet és különféle borfajokat. Herczeg Metternichné jószágának és az állami ménesuradalmaknak csoportjai szintén megnyerték tetszését. Majd a magyar kéziipari osztály felé fordult, különösen az agyagárukat méltatva figyelemre. Mikor elhagyta a magyar kiállítást, így nyilatkozott: „E kiállítással kiváló módon meg vagyok elégedve, igen sikerült.” Szemügyre vette a borászati és a vadászati kiállítást is. Wildam József boreczet-gyáros előtt megjegyyezze, hogy meglepi az a körülmény, hogy a tokai borból állítják elő a legfinomabb boreczetet és kérdé, nem kár-e ily kitűnő borból eczetet készíteni. A kiállító erre azt felelte, hogy a gyűjtemény teljessége mekivánja, hogy tokai boreczetet is állítson közszemlére.

— **Képviselőházban** Péchy Tamás elnöknek sok előterjesztetni valója volt. Volt megyei felirat és községi kérvény is bőven az elnöki előterjesztések közt. A bejelentések után gróf Csáky Albin miniszter nyitotta be a közoktatás állapotáról szóló 19-dik évi jelentés első füzetét. Wekerle Sándor pénzügyminiszter a szőlőterületeknek adandó újabb állami kedvezmények törvényjavaslatát tette le a Ház asztalára. Ennek első szakasza szerint: a filloxerától elpusztított és szőlővel újra beültetett területek hat évi adómentességben részesülnek. Ez jó buzdítás. Az elnök javaslatára a jövő évi költségvetés tárgyalását november 4-én kezdik meg.

— **A Moltke-jubileum.** A berlini hivatalos lap külön kiadásában jelent meg, közölve Vilmos császár üdvözlő beszédét a jubilánshoz. Megköszönte mindazt, mit Moltke a haza nagyságáért tett, mint a német birodalom egyik megalapítóját. Végül nagyrebecsülése, tisztelete és hálája jeléül átnyújtá neki a tábornagi botot. A zászlókat díszőrség vitte Moltke palotájához s a jubiláns az erkélyről födetlen füllel nézte a fölvonulást. A városok küldöttségei üdvözlő iratokat, díszpolgári okleveleket és ajándékokat nyújtottak át. Forckendeck berlini főpolgármester átadta az 50,000 márkányi Moltke-alapítványt, Köln városa egy pompás tábornagi botot küldött, valóságos remekét az ötvös-művészetnek. Üdvözlő táviratok érkeztek: a czártól, a szultántól, Humbert olasz királytól, a román, a svéd királyoktól, Albrecht főhercegtől, a walesi hercegtől, Bismarck hercegtől, (kit a császár nem hívott meg az ünnepekre, de ha egészségi állapota engedte volna, mégis megjelenik vala), báró Beck tábornoki főnökötől is. A Moltke nevét viselő osztrák-magyar ezred küldöttsége ment Berlinbe, magával vite királyunk üdvözlő sorait. E katonai küldöttség hivatalos volt a postdami diszebére is, melyen a császári páron kívül a Berlinben időző fejedelmek, porosz herceg s a főbb katonai és polgári méltóságok voltak hivatalosak. Moltkét császári különvonat vitte Potsdamba.

Apró hírek. — A fővárosi közgyűlésen Fenyvessy Adolf bizottsági tag indítványt tett, hogy a főváros elemi iskoláiban a tandíjat töröljék el. — **Nagy ifjusági torna-verseny** lesz a jövő nyáron Budapesten a tanulók számára. Gróf Csáky Albin miniszter szervezi, mintegy kezdetül a kormány programjába fővett testi nevelés fejlesztésének. — **A konstantinápolyi görög pátriárkha és a porta közt** kifejtett viszály még elintézetlen. — **A kis-ázsiai örmények** már régen nyughatatlanok, vallási és politikai sérelmeik vannak, a török hatóságokkal összetűztek. — **Milán király** a közelebbi napokban elhagyja Belgrádot, s végleg külföldre költözik, a mit a szerb kormány is alig vár. — **A képviselőház** pénzügyi bizottságában a pénzügyminiszterium költségvetésének tárgyalásakor szóba jött a kis lotteria is, melyről a pénzügyminiszter úgy nyilatkozott, hogy el akarja törölni.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

KOVÁCS SAMU.

A közönség köréből.**Tek. szerkesztő úr!**

Becsés lapjának folyó hó 26-án megjelent számában, a megyei közgyűlést tárgyaló tudósításban, a 44,490/1890. sz. belügyminiszteri rendeletet illető indítványom indoklását illetőleg, — nekem oly értelmezést tulajdonított, a mely egyfelől a mily valótlan, másfelől ép oly ostobaság lett volna részemről. Mivel személyemet illetőleg, compromitáló közlemény jelent meg b. lapjában, kérem teljes tisztelettel alábbi helyreigazító sorimat a legközelebbi számban közzétenni.

Azt mondja a t. tudósító úr, hogy én a miniszteri rendelet felett ítéletet mondtam, azt mondva, hogy a nevezett leirat törvénysértő! Hát biz ezt t. tudósító én nem mondtam!*) Hanem azt, hogy törvény parancsolta kötelessége az alispánnak — személytől eltekintve, — hogy a miniszteri rendeletet hozza a legelső közgyűlés elé, mert nekünk mint bizottságnak jogunk, sőt kötelességünk a miniszteri leiratot tárgyalni és ha az törvénysértő, jogunk van ellene viszázni; és ha annak dacára is fenntartaná rendeletét, orvoslást az országgyűlésnél kereshetünk! Tehát ezt mondtam én s-ök alapján általam a miniszteri rendeletekre vonatkozólag.

A 44,490. sz. rendeletet illetőleg indítványoztam, hogy rendelje el a közgyűlés a behozatalt és tárgyalja; és mivel az alispán úr nem hozta be a törvény egyenes rendelete dacára sem, a közgyűlés jegyzőkönyvben fejezze ki rossz szalását!

Az indokolásban kifejtém mi van a rendeleteiben és miért nem hozta be az alispán úr?! S kiemelém, hogy a rendelet meritális indoklása valótlan, a megyei levéltárba levő iratok tanúsága szerint, mely állításom beigazolhatása — és kimutathatása végett annak, hogy a miniszter félrevezettetett ama iratok felrendelését kértem a levéltárból. És itt t. tudósító ur megállottam! A tárgyalás rendén tüntetvén ki csak állításom valóságát és ahhoz képest a közgyűlés határozata mint bírálat — határozat — a rendelettel szembe!! Tehát azt az ostoba számarságot nem tettem mit tudósító úr nekem tulajdonít, hogy én praesudikálnak töltem volna fel magam, az illetékes fórum, — a közgyűlés felébe!

Teljes tisztelettel vagyok a t. szerkesztő úr alázatos szolgálja.

Monostorszeg, 1890. okt. 29.

Bíró István.

*) Nem kardoskodunk tudósítónk csallhatatlansága mellett. Mondásait félre is érthette, de ennek elbírálását azokra bizzuk, kik a gyűlésen jelen voltak, s hallották mit mondott. Arról megvagyunk győződve, hogy tudósítónkat ferdítési, vagy kompromitáló szándék nem vezette.

Hirdetések.

Sz. 1844—1890. tlkvi 1—1(310)

Árverési hirdetményi kivonat.

A m.-láposi kir. jbiroság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zászlóffy Árpád végrehajtónak Toma Terézia végrehajtást szenvedő elleni 150 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék s m.-láposi kir. járásbírósa területén levő m.-láposi 306. sz. tjkvi + 1. sorszám fekvő 526. hrsz. ingatlanra az árverést 400 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi december hó 6-ik napján d. e. 9 órakor ezen bíróság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. telekkönyvi hatóságtól.

Magyar-Lápos, 1890. évi augusztus hó 30-án.

Véber.

kir. törvénzéki bíró.

Sz. 558—1890. tkvi. 1—1(309)

Árverési hirdetményi kivonat.

A bethleni kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Beszterce vidéki takarékpénztár végrehajtónak Dégenfeld Rebeka és társai végrehajtást szenvedők elleni 750 fti tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a bethleni kir. járásbírósa területén levő Sajó-Magyaros határán fekvő a sajó-magyarosi 49. sz. telekkönyvben A + foglalt 4. rdsz. 211. hrsz. ingatlanra 94 fti, 5. rdsz. 349. 350. hrsz. ingatlanra 46 fti, 10. rdsz. 1530. hrsz. ingatlanra 41 fti, a 11. rdsz. 1668. hrsz. ingatlanra 20 fti, a 12. rdsz. 1846., 1854. hrsz. ingatlanra 140 fti, a 13. rdsz. 1897. hrsz. inga-

lanra 6 fti 40 krt., a 15. rdsz. 1956/1. hrsz. ingatlanra 47 fti 10 kr., a 16. rdsz. 2030. hrsz. ingatlanra 30 fti 50 kr., a 17. rdsz. 2033. hrsz. ingatlanra 35 fti 20 kr., a 18. rdsz. 2086. hrsz. ingatlanra 160 fti. a 24. rdsz. 2454. hrsz. ingatlanra 45 fti 11 kr., a 26. rdsz. 2477. és 2478. hrsz. ingatlanra 49 fti 01 kr., a 27. rdsz. 2763. hrsz. ingatlanra 22 fti 30 kr., a 29. rdsz. 2860/2 hrsz. ingatlanra 3 fti 53 kr., a 31. rdsz. 2995. hrsz. ingatlanra 5 fti 51 krajczár, a 30. rendszám 2874. hrsz. ingatlanra 16 fti 51 kr. és a 32. rdsz. 3026. hrsz. ingatlanra 33 fti 15 krtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi november hó 18-ik napján d. e. 3 órakor Sajó-Magyaros község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A bethleni kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Bethlenben, 1890. évi október hó 1-ső napján.

Lészay Andor,
kir. aljbíró.

Árverési hirdetmény.

A nagysomkúti kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pap István, mint Horvák Ferenc és neje kiskoru örökösei gyámja, önkéntes árverés iránti végrehajtási ügyében a szatmárnémeti kir. törvényszék (a nagysomkúti kir. járásbírósa) területén levő a Horváth István, Gyula, Ida, Nelli, Zoltán kiskoruk és Irén neveiken álló s. m. berkeszi 356. sz. tjkvi + 1. rdsz. a. 97. sz. tjkvi A + 2. 8. 10—19. rdsz. a., az 501. sz. tjkvi A + 1—2. 4—41. A II. 1—4. és A III. 1—2. rdsz. a. ingatlanok és tartozékaira 257 fti 27 kr., a nagysomkúti 655. sz. tjkvi A + 1. rdsz. a. ingatlan ház és tartozékaira 548 fti, a h. láposi 194. sz. illetve 288. sz. tjkvi A + 1. rdsz. a. ingatlanokra 200 fti, a csolti 233. sz. tjkvi A + 1—6 rdsz. a. és 234. sz. tjkvi — a n.-somkúti 655. sz. tjkvi ingatlant, mely 1891. év április 24-től megát vevő birtokába — 20 fti-ban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi november hó 17-ik napján d. u. 2 órakor N.-Somkúton a bíróság székhelyén aljegyzői iroda, 18-án d. u. 2 órakor Berkesz község házánál, 19-én d. u. 2 órakor, H. Lápos község házánál 20-án d. u. 2 órakor Csolt község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 25 fti 73 kr, 54 fti 80 kr., 20 fti és 2 forint készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A nagy-somkúti kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Nagy-Somkúton, 1890. szeptember hó 12-ik napján.

308

Seregi,
kir. aljbíró.

Sz. 5326—1890. 1—2(307)

Pályázati hirdetmény.

Az alsókosályi körjegyzői segédi állás mely évi 150 fti fizetés és 50 fti lakbér javadalmazással van összekötve, megürülvén, erre pályázat nyitattik.

Felhivatnak pályázni kívánok, miként előző szolgálataikról és magaviseletükről szóló bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaitkat folyó év november hó 10-ig alólírtathoz adják be.

A választás helyeül az alsókosályi körjegyzői iroda s idejéül folyó évi november hó 12-ik napjának d. u. 3 órája tüzetik ki. Deés, 1890. október hó 29-én.

Vékony Ferenc,
főszolgabíró.

Sz. 4675—1890. fszb. (305)2—3

Pályázati hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye bethleni járásba kebelezett Árpástó, M.-Déce és Om-lásalja községekből alakult körjegyzői ke-

Nv. Demeter és Kiss gyorassaitóán Deésen.

retben előléptetés folytán üresedésbe jött körjegyzői segédi állásra, mely 150 fti fizetés és 50 fti szállásbérrel van egybekötve, ezennel pályázatot hirdetek.

A pályázati folyamodások benyújtására f. év november hó 6-ik napját bezárólag tűzöm ki.

Bethlen, 1890. október 18.

Flóth F. Adolf,
főszolgabíró.

Sz. 4885—1890

(306)2—3

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán üresedésben jött N.-Bunyi körjegyző segédi állásra, mely 150 fti fizetés 50 fti lakbér illetményével van díjazva, pályázatot hirdetek.

Felhivom pályázni kívánokat, miszerint életkoruk, előző szolgálatuk, nyelvbéli ismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaitkat folyó év november hó 15-ig hozzám adják be, mert a később érkezett kérések figyelembe nem fognak vétetni.

A nagyilondai járás főszolgabírája.

Nagy-Ilondán, 1890. október 21-én.

Br. Bá n f f y L á s z l ó,
főszolgabíró.

Eladó bükk- és tölgymakk.

Kaján és Felsőkörtvélyes községek határain (Szolnok-Dobokamegye) van **eladó bükk- és tölgymakk** 3—400 darab sertés számára. Értekezhetni Bethlenben, u. p. Bethlen Gr. Bethlen Bélával. 2—3(303)

Sz. 7816—1890.

(301)3—3

Pályázati hirdetmény.

Szamosujvári járásban kebelezett Tötör körjegyzői keretben előléptetés nyomán megürült körjegyzősegédi állásra, mely 150 fti fizetés és 50 fti lakbér javadalmazással van egybe kötve, pályázatot nyitok.

Felhivom pályázni kívánokat, miszerint pályázati kérésüket — keresztlevel, képességi és honossági bizonylatokkal felszerelten f. évi november hó 15-ik napjának d. e. 11 órájáig alulírtathoz annál bizonyosabban adják be, mivel a később érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Szamosujvart, 1890. október hó 11-én.

N a g y L a j o s, főszolgabíró.

H i r d e t m é n y.

A regáleválság kötvény birtokosait ezenel tisztelettel értesitem, hogy regáleválság kötvényeit, ugyszintén az ezekre szóló és a kormánytól három évi kamatszelvevényekkel ellátva kiadott utalványokat, a legelőnyösebb árban megveszem.

Hutflész Károly

3—3(302)

(Kolozsvártt.)

Szolnoki és nyoma...

10 mtrhez egy ki. ára 1.50 kr.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt i használtatassanak, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajtaknak sajátja, elkerülthetik. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárggyal feltörülhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénymázt, sargásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olaj festék fűdi be a pallót s egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolást s; van azután

tiszta fénymás (színezetlen) új pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfestékek mar bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, ennél fogva nem fűdi el a famusztrát. Postacsomag, körülbelül 35 négyzet mtr. (két közép nagyságú szobára való) 5 fti, 90 kr., vagy 9 1/2 márk.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolóok és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokféle utánozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc, A valódi szobapalló-fénymázt feltalálója és egyedüli gyártója, **Prága, K. Berlin.**

Kapható Deésen, (212)14—15 - Brugovits és Rehákknál